KÁRPÁTIKON

A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2017/4

DR. SZOLÁNSZKY Ágoston: Boldog nyugalmat és örök emléket

Konferencia és alapkőszentelés

Tódor püspök 70 éve vértanú

Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet

Szent Margit Program

Támogatókat keresünk!

A Kárpátaljai Magyar Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) a 2017-2018-as tanévre újra meghirdeti a Szent Margit Programot.

A program célja:

A Szent Margit Program célja, hogy összekösse a Kárpát-medence, illetve a világ magyarságának jó szándékú támogatóit általános iskolás gyerekekkel, ezáltal előmozdítsa a támogatott gyerekek tanulmányi eredményeit, hitbéli életét, valamint a magyar közösség életében való szerepvállalását.

A támogatás módja:

A programban támogatóként bárki részt vehet, aki vállalja annak kötelezettségét, hogy egy tanéven keresztül (10 hónap) havi fix 10 euróval támogat egy gyermeket. A GISZ Kárpátalja szerte egy jelentős adatbázist állított fel a támogatásra rászoruló gyermekekről. Az adatbázisban szereplő adatok alapján a támogató dönti el, hogy kit szeretne támogatni. A támogatás összegét lehetőség van készpénzben illetve banki átutalás formájában – egy összegben vagy havi rendszerességre lebontva – eljuttatni a GISZ számára.

- A GISZ ezt az összeget eljuttatja a kiválasztott gyereknek.
- A támogatott egy átvételi elismervény aláírásával tanúsítja, hogy megkapta az összeget.
- Az összeg átvételével párhuzamosan a támogatott egy kézzel írott köszönőlevelet ad át, melyet a GISZ továbbít a gyerek támogatójának.
- A program befejezése után a támogató dönt, hogy tovább szeretné-e támogatni a kiválasztott gyereket.

A 2016-2017-es tanév folyamán 85 gyerek került támogatásra 62 támogató által. A következő tanévben szeretnénk ezt a számot kibővíteni, s minél több gyerek számára biztosítani a támogatást.

Támogatónak a szentmargitprogram@gmail.com e-mail címen, illetve a +380 96 44 34 906-os telefonszámon lehet jelentkezni.

FERENC pápa:

Bűnbánó vagy képmutató bűnösök vagyunk?

Isten szavának első vasárnapját ünneplem veletek: Isten szava felmelegíti a szívet (vö. Lk 24,32), mert megérezteti velünk, hogy az Úr szeret és vigasztal minket. Szent Lukácsnak, az evangélistának a Máriája is segíthet megértenünk az „élő" szó anyai gyengédségét, mely ugyanakkor „éles" is, mint a mai evangéliumban: behatol a lélekbe (vö. Zsid 4,12), és napvilágra hozza a szív titkait és ellenmondásait. [A szentmisén a szentélynek megfelelő emelvényen helyezték el a város Szent Lukács-templomában található Mária-ábrázolást – a ford.]

Isten szava ma a két fiúról szóló példabeszéddel provokál minket. Ez a két fiú apjuk azon kérésére, hogy menjenek ki a szőlőjébe, kétféleképpen válaszol: az első nemmel, de aztán kimegy; a második igennel, de aztán nem megy ki. Van azonban egy nagy különbség az első, a lusta, és a második, a képmutató között. Próbáljuk elképzelni, mi ment végbe bennük. Az első szívében a nem kimondása után még ott hangzott az apa kérése, a másodikéban viszont – igenje ellenére – az apa hangja eltemetődött. Az apára való emlékezés felrázta az első fiút a lustaságból, míg a második, bár ismerte a jót, tettével meghazudtolta a szavát. Áthatolhatatlanná vált ugyanis Isten és a lelkiismeret hangja számára, és így minden aggály nélkül döntött a kettős élet mellett. Ezzel a példabeszéddel Jézus két utat állít elénk, mi pedig – tapasztalatból tudjuk – nem vagyunk készek mindig igent mondani szavainkkal és tetteinkkel, mert bűnösök vagyunk. De választhatunk, hogy úton lévő bűnösök leszünk, akik továbbra is hallgatják az Urat, és ha elesnek, akkor bűnbánatot tartanak, és felállnak, mint az első fiú; vagy pedig üldögélő bűnösök leszünk, akik mindig készek igazolni magukat és csak szavakkal, attól függően, hogy mit látnak jónak.

Kora néhány vallási vezetőjének mondta ezt a példabeszédet Jézus, akik a kettős életű fiúhoz hasonlítottak, míg az átlagemberek gyakran úgy viselkedtek, mint a másik fiú. Ezek a vezetők tudtak és megmagyaráztak mindent, formálisan kifogástalan módon, igazi vallási entellektüelekként. De nem volt bennük alázat az odahallgatásra, bátorság az önmagukkal való szembenézésre, erő a bűnbánatra. Jézus pedig roppant szigorú: azt mondja, hogy még a vámszedők is megelőzik őket Isten országában. Kemény feddés ez, mert a vámszedők romlott hazaárulók voltak. Mi volt hát a baj ezekkel a vallási vezetőkkel? Nem valamiben vétkeztek, hanem az Isten előtti élet- és gondolkodásmódjukban: szavakban és másokkal az emberi hagyományok rendíthetetlen őrzői voltak, képtelenek annak megértésére, hogy az Isten szerinti életet úton járva éljük, és ez alázatot igényel ahhoz, hogy megnyíljunk, megbánást tanúsítsunk és újrakezdjünk.

Mit mond ez nekünk? Hogy nem létezik íróasztalon, tudományosan megalkotott keresztény élet, ahol elég néhány előírást teljesíteni, hogy megnyugtassuk

lelkiismeretünket: a keresztény élet a soha nem merev és Istennel mindig kapcsolatban álló tudat alázatos útja, amely képes bűnbánatot tartani, képes a maga szegénységében rábízni magát Istenre, és sosem gondolja, hogy elég lenne önmagának. Így lehet legyőzni annak az ősi, Jézus által a példabeszédben szóvá tett bajnak az átnézett és naprakész kiadásait: a képmutatást, a kettős életet, a legalizmushoz kapcsolódó klerikalizmust, az emberektől való távolságtartást. A kulcsszó a megbánás: a megbánás teszi lehetővé, hogy ne merevedjünk meg, hogy az Istennek mondott nemeket igenné változtassuk, és a bűnre mondott igeneket nemekké az Úr iránti szeretetből. Az Atya akaratát, aki mindennap finoman beszél lelkiismeretünkhöz, csak a megbánás és a folyamatos megtérés formájában teljesítjük. Végeredményben mindannyiunk előtt két út áll: bűnbánó bűnösök vagy képmutató bűnösök leszünk. Az, ami számít, nem a látszatot igazolni és fenntartani próbáló okfejtés, hanem az Úrral együtt haladó szív, amely harcol nap mint nap, megbánást tanúsít és visszatér az Úrhoz. Mert az Úr tisztaszívűeket és nem tisztának látszókat akar.

Látjuk hát, kedves testvéreim, hogy Isten szava mélyre ás, „megítéli a szív gondolatait és szándékait" (Zsid 4,12). De időszerű is: a példabeszéd a szülők és gyermekeik közötti nem mindig könnyű kapcsolatokra is ráirányítja figyelmünket. Ma, amikor nagyon gyorsan váltja egyik nemzedék a másikat, erősebb igény jelentkezik a múlttól való autonómiára, olykor lázadásig menően. De a bezárkózások és a hosszú szótlanságok után, melyek egyik vagy másik oldalról jelentkeznek, jó visszatérni a találkozáshoz, ha ma még konfliktusok fordulnak is elő, amelyek egy új egyensúly ösztönzőjévé válhatnak. Amint a családban, úgy az Egyházban és a társadalomban is: sose mondjunk le a találkozásról, a párbeszédről, új utak kereséséről az együtthaladáshoz. Az Egyház útja kapcsán gyakran felmerül a kérdés: merre tartsunk, hogyan haladjunk előre? Szeretnék rátok hagyni, e nap zárásaként, három vonatkozási pontot, három „p"-t.

Az első Istennek a szava (parola), amely iránytű az alázatos előrehaladáshoz, hogy ne tévedjünk le Isten útjáról és ne essünk a világiasság kísértésébe.

A második a kenyér (pane), az Eucharisztia kenyere, mert minden az Eucharisztiával kezdődik. Az Eucharisztiában találkozhatunk az Egyházzal: nem a pletykákban és a híradásokban, hanem itt, Krisztus testében, amelyből bűnös és rászoruló emberek részesednek, akik viszont szeretve érzik magukat, és épp ezért arra vágynak, hogy ők is szeressenek. Innen indulunk el, és mindannyiszor itt találkozunk, ez a mi Egyház-létünk kezdete, amelyről nem mondhatunk le. „Fennhangon" hirdeti ezt az eucharisztikus kongresszus: az Egyház így gyűlik egybe, az Eucharisztia körül születik és él, a jelenlévő és élő Jézussal, akit imádnunk kell, be kell fogadnunk és tovább kell ajándékoznunk mindennap.

Végül a harmadik p: a szegények (poveri). Sajnos még manapság is sok ember nélkülözi az élethez szükséges dolgokat. De sokan vannak olyanok is, akik a szeretet koldusai, magányos emberek, Istent nélkülöző emberek. Mindnyájukban ott találjuk Jézust, mert Jézus a világban a szegénység, a semmivé válás útját járta, amint Szent Pál mondja a szentleckében: „rabszolgasorsot vállalva kiüresítette önmagát" (Fil 2,7). Az Eucharisztiától eljutunk a szegényekig, megyünk, hogy Jézussal találkozzunk. Ti is felhasználtátok ezt a feliratot, amelyet Lercaro bíboros szeretett látni az oltárra vésve: „Ha osztozunk az égi kenyérben, hogyan ne osztoznánk a földi kenyérben?" Jó, ha mindig emlékszünk erre! Isten szava, a kenyér, a szegények: kérjük a kegyelmet, hogy sose feledkezzünk el ezekről az alapételekről, amelyek táplálnak bennünket utunkon!

Fordította: Tőzsér Endre SP
Forrás: Vatikáni Sajtóközpont, Magyar Kurír

DR. SZOLÁNSZKY Ágoston:

Boldog nyugalmat és örök emléket

Ahogy közeleg a november elseje, úgy lassan elkezdik tömegesen árulni a különböző mécseseket, élő vagy netalán a súlyosan környezetszennyező műanyag koszorúkat, virágokat, és még lehetne sorolni. Mindez arról tanúskodik, hogy közeleg a halottak napja. Valójában egy római katolikus eredetű halotti megemlékezési napról van szó, melynek eredete a X. századig, még véglegesítése a XIV. századig nyúlik vissza. Tagadhatatlan az a tény, hogy a halottak tisztelete, habár különböző módon, de megtalálható minden népnél minden időben. A latin Egyház amúgy nem is november elsejét, hanem november másodikát tartja hivatalosan halottak napjának, hiszen november elsején mindenszentek ünnepe van. Majd csak az esti, azaz már a másnapi, vagyis a november másodikai, szertartás emlékezik meg az elhunytakról. Mindenesetre Kárpátalján a halottak napjai megemlékezés elterjedt lett nem csak a római katolikusok között, de sok helyen a görögkatolikus hívek is elkezdek megemlékezni elhunytjaikról, mégpedig november elsején. Ilyenkor sok helyen tartanak gyászliturgiát, parasztászt vagy panachidát a temetőben. Valójában mindegy, hogy milyen napon imádkozunk, november elsején, halottak szombatjain vagy bármely más napon, hisz keresztény kötelességünk megemlékezni halottainkról az év minden napján. Ezt az Egyház meg is teszi, hiszen minden pap, nap mint nap, kivétel nélkül, minden egyes Szent Liturgián megemlékezik az elhunytakról, némelyekről név szerint is, de egyesítve is minden elhunytért a proszkomídián így könyörög: „Emlékezzél meg emberszerető Uram, a föltámadás, örök élet és a veled való egyesülés reményében elhunyt összes igazhitű atyáink és testvéreinkről". Ebből kifolyólag, ha egyes napokon kiemelten is megemlékezünk elhunytjainkról, talán egybekapcsolva a temetőlátogatással, akkor az csak dicséretet érdemel. Mindenesetre a napoknál sokkal fontosabb az, hogy hogyan emlékezünk elhunytjainkról, milyen imákkal fordulunk az Istenhez elhunytjainkért. Amikor élőkről beszélünk, akkor a feléjük nyilvánított kívánságaink sokasága, értük végzett imádságaink tartalma szinte kimeríthetetlen. Imádkozunk az egészségért, szerencsés tanulásért, vizsgáért, utazásért, házasságért, gyermekáldásért, megtérésért, és még hosszasan sorolhatnám. Igen, mert a földön élő embernek sok szükséglete van. De aki már eltávozott a földi létből, annak a szükségletei igen leapadnak, mindössze egy valami marad ami számára fontos – a bűnbocsánat. Ezt fejezi ki az egyik leggyakrabban mondott csendes papi ima is szövegében: „Mint jóságos és emberszerető Isten, bocsásd meg összes bűneit, melyeket szóval, tettel vagy gondolattal elkövetett". És talán ilyekor döbbenünk rá, hogy valójában mi is a legfontosabb a földi élet során. Nem az egészség, szerencse... hanem az, hogy folytonos bűnbánatban éljünk, nap mint nap keressük az Istennel való megbékélést, hiszen ha megkapjuk a bűneink bocsánatát, akkor másra már nincs is szükségünk sem a földi sem pedig az örök életben. Habár minden elhunytért végzett imádságnak az alapját az elhunyt bűneinek megbocsátásának a kérelme alkotja, mégis görögkatolikus rítusunkban sokféle elhunytakért végezendő imát és szertartást találunk. Talán a legegyszerűbbek azok az imák, amelyeket megtalálunk minden imakönyvben. Ezeket csak úgy titulálják, hogy „Ima az elhunytakért". Elterjedt, hasznos és mély értelmű gyakorlat a Liturgiában való említésnek a kérelme. A pap a Szent Liturgiában több alkalommal is megemlékezik az elhunytakról és ilyenkor bárkit név

szerint is megemlíthet. Ha valaki azt szeretné, hogy a pap megemlékezzen konkrét elhunytakról, vagy akár Liturgiát is mutasson be értük, akkor csak az a teendő, hogy erre a papot meg kell kérni. Általában egy papírra leírjuk a neveket és eljuttatjuk a paphoz. Megjegyzem, hogy ezt még a proszkomídia előtt ajánlott megtenni, hiszen ilyenkor a pap azokért, akiket megemlít, egy kis részecskét vág ki a proszforából és helyez a diszkoszra. A Szent Liturgiában való említés azért fontos, mert az ekkor megemlítettek Krisztus megváltó áldozatának különös részeseivé lesznek. Rítusunk másik szép imádsága a Parasztász. A görög eredetű szó jelentése „közvetítés", vagyis, a hívek közvetítik Isten felé imáikat, hogy a Mindenható végtelen irgalmasságában bocsássa meg az elhunytnak élete során elkövetett bűneit. Ennek az imának kiinduló pontja a 90. zsoltár kezdő szavai „Aki a fölséges segítségében lakik, a menny Istenének oltalmában marad". Vagyis, aki földi élete során az Istennel volt, az halála után is Istent szemléli az örök boldogságban. Aztán következik a nagy ekténia, amelyben nem csak bűnbocsánatért esedezünk az elhunyt számára, de azt is kérjük: „Hogy helyeztessék el lelke az élők sorában, a világosság helyén, ahol minden szentek és igazak megnyugszanak", azaz a Mennyországban. Akár ez, vagy más hasonló kérés, a tisztítótűzből való mihamarabbi szabadulásra hivatott utalni. Érdekességként megemlítendő, hogy az elhunytakért végzett imádságokban sosem beszélünk múlt időről, hanem jelen vagy jövő időről. Ennek az a magyarázata, hogy habár az elhunyt, akiért imádkozunk, már egy ideje halott, de mivel az Istennél nincs idő, így minden az elhunytért végzett imát az Úr mintegy halál előtti időbe helyezi, így az Isten bírósága elé állott lélek maga mögött találhat minden imát, amelyeket földi idő szerint csak halála után, akár évszázadok távlatában is végeznek. A Parasztász következő része a 118. zsoltár kiemelt verseinek refrénnel énekelt sorozata, amely egy igaz ember képét állítja elénk, akinek útja feddhetetlen, ki az Úr törvényében jár, ki az Úr törvényeiről elmélkedik és az Istenbe vetett teljes bizalommal így kiált: „Tied vagyok én, üdvözíts engem!". Az imádság folytatásában nagyon szép gondolatokat találunk arról, hogy ki is valójában az ember, és mire kell, hogy irányítsa életét ahhoz, hogy megtalálja az Istent. A kánon is igen színesen taglalja azt, hogy milyen nagy az Isten irgalma és hogy a bűnös ember mennyire igényli az Isten megbocsátását. Sajnos, manapság a kánonból csak az irmoszokat énekeljük, így a szebbnél-szebb tropárok számunkra elnémulnak. A Parasztász végén Panachidát végzünk, melyben ismét és ismét a megbocsátást és az örök boldogságot kérjük elhunytjaink számára. Talán hasznos megemlékezni és tudatosítani magunkban még földi életünk során, hogy a Mennyországba való bejutáshoz szenté kell válnunk, hiszen, amint azt imádkozzuk a tropárban: „A megdicsőült igazak lelkeivel nyugtasd meg Üdvözítőnk a te elhunyt szolgádnak (szolgálódnak) lelkét". Nagyon helytelen, amikor valaki azt mondja magáról, hogy neki nem muszáj Isten parancsai szerint élni, mert neki nem muszáj szentnek lenni. Ez nem igaz, aki nem válik szenté, az nem juthat be Isten Országába. Ezért is létezik a tisztítótűz, az a hely, ahol azon emberek lelkei töltik végleges tisztulásuknak az idejét, akik földi életük során próbáltak szenté válni, de néha elestek majd ismét fölálltak a bűn porából és haladtak tovább az életszentség útján. Elhunytjainkért végzett szertartásainkat majdnem kivétel nélkül egy szép kívánsággal fejezzük be, mégpedig azt énekelve, hogy: „Boldog nyugalmat és örök emléket". Boldog a nyugalma annak az embernek, aki földi életét az Istennel töltötte el, és róluk sokáig emlékeznek mások is. Ugyanakkor, az elhunytak boldog nyugalmának a kulcsa a róluk való folytonos imádságban való megemlékezés, hiszen senki sem tudja megmondani, milyen ítélet született Isten bíróságán, hol van most annak az embernek a lelke akiért imádkozunk. Éppen ezért az Egyház arra buzdít mindenkit, hogy legyenek folytonos imádságban az elhunytakért, nem csak családtagjaikért, ismerőseikért, de azokért is, akikért senki sem imádkozik, az elfelejtett lelkekért. Így nyilvánul meg az Egyház teljessége, amikor a „Küzdő Egyház" (a földön élő keresztények) imádkoznak a „Szenvedő Egyházért" (a tisztítótűzben szenvedő lelkekért) hogy azok mihamarabb a „Megdicsőült Egyház" (a Mennyországban levők) közt éljenek az Atya, a Fiú és a Szentlélek dicsőségére. Ámen.

PŐSZE Roland: Gondolatok az evangéliumhoz

P.u. 24. vasárnap (Lk 8, 34-56)

„Akkor odament hozzá egy Jairus nevű férfi, a zsinagóga feje. Lába elé borult, úgy kérte, menjen el hozzá, mert tizenkét éves egyetlen lánya haldoklik… Volt ott egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásban szenvedett. Már egész vagyonát ráköltötte az orvosokra, de egy sem tudott rajta segíteni. Hátulról hozzáférkőzött, megérintette a ruhája szegélyét, és abban a pillanatban elállt a vérfolyása…"

BÁTORSÁG

Amióta ember él a földön, azóta megtalálható a bátorság erénye. A bátorság egyidős az emberiséggel. Mindig voltak, vannak és lesznek bátor emberek. Ha fellapozzuk a Szentírás lapjait, akkor nagyon sok olyan emberrel találkozhatunk, akik bátran kiálltak Isten ügyéért (Mózes, Áron Illés), akik bátran vállalták az üldöztetést és a megaláztatást (Próféták) és voltak olyanok is, akik bátorságukkal és erejükkel népeket győztek le (Sámson).

A bátorságból kiindulva mindenkinek tisztában kell Lennie a korlátaival. Hiszen megvannak mind a testi, mind a lelki korlátaink. A testi korlátokat nap, mint nap megtapasztaljuk. A lelki korlátozottságunk pedig a bűneink és a gyarlóságaink következtében jelennek meg. Mind Jairus, mind pedig a vérfolyásos asszony tudja korlátait, s emiatt bátorkodnak Krisztushoz járulni. A bátorság erénye előmozdítja bennünk az Isten keresését! A bátorság mindig valami felett áll. Ha valamit szeretnénk az életben, akkor nem nézem kitől, hogyan kérjem, hanem bátran odaállok és elmondom mit szeretnék és akarok. Mekkora bátorság volt Jairusban és a vérfolyásos asszonyban!? Jairus, mint a zsinagóga előljárója bizonyára mindent megtett azért, hogy a 12 éves lánya meggyógyuljon. A vérfolyásos asszony pedig minden vagyonát orvosokra költötte és mégsem gyógyult meg. Milyen felismerés következik? Saját erőből és kéréseimmel nem megyek semmire, DE ott van Jézus Krisztus! Felismerni korlátaimat, akkor mutatkozik meg a bátorságban mindent akaró szándék.

Krisztus követéséhez, a kereszténységem megéléséhez szükséges a Bátorság erénye!

P.u. 25. vasárnap (Lk 10, 25-37)

„Aki irgalmas szívű volt iránta" - felelte. Jézus így folytatta: „Menj és tégy te is hasonlóképpen."

ÉLETHIVATÁSUNK: AZ IRGALMASSÁG

Az Isten által teremtett embernek meg van a maga útja, célja, hivatása az életben. Adott korban, időben közeledünk vagy távolodunk ezektől a megélt élethelyzetektől. Sokszor ez jellemző az Istennel való kapcsolatunkra is. Most hová tartok? Milyen lelkiállapotban vagyok? Az Istenhez való közeledés szépséges kegyelmében élek, vagy a bűneim és gyarlóságaim miatt egyre csak távolodom tőle? Ez egy mindennapi döntés, ahol szükséges fölvállalnom magatartásomat.

Mindannyiunk közös élethivatása az irgalmasság, s annak gyakorlása. Saját mindennapi feladatunk, hivatásunk, munkavégzésünk mellett nem szabad elfelejteni, hogy Krisztus követéséhez hozzátartozik az irgalmasság cselekedeteinek megélése. Az irgalmasság végig kíséri az életünket. Isten minden korban, minden embernek lehetőséget ad az irgalmasság gyakorlására. Sokszor nem tudunk rá fölkészülni (pap és levita), hanem azonnal kell cselekednünk (szamaritánus). Embertársaink rászorulnak az irgalmasságra.

A kereszténységemet nem akaszthatom föl a szögre, nem vonultathatom nyugdíjba, hanem amíg élek addig kell tennem a Krisztus követésére irányuló cselekedeteimet. Ha önmagunkba tekintünk és körbenézünk a világban, akkor észrevehetjük, hogy igencsak sokan vannak, akik szögre akasztották, befejezték a keresztény élet gyakorlását. Krisztus nélkül és a szentségek kegyelmi hatását elutasítva élik az életüket. Több hónapja, de lehet több éve is annak, hogy szögre akasztották a szentgyónás, szentáldozás kegyelmi ajándékait. Az Isten által fölkínált lehetőséget visszautasítják.

Éljünk méltóan ahhoz a hivatáshoz, amit az Istentől kaptunk, s legyen életünk középpontja Isten.

P.u. 26. vasárnap (Lk 12, 16-21)

„Azon időben mondá az Úr e példabeszédet: „Egy gazdag embernek bőséges termést hozott a földje. Így okoskodott magában: Mit tegyek? Nincs hová gyűjtsem a termésemet. Tudom már, mit teszek: lebontom csűreimet és nagyobbakat építek, oda gyűjtöm majd a termést és minden vagyonomat. Aztán majd elégedetten mondom magamnak: Ember, van annyid, hogy sok évig elég! Pihenj, egyél, igyál, s élj jól! - Ám az Isten így szól hozzá: Esztelen, még az éjjel visszakérik tőled lelkedet. Amit gyűjtöttél, kire marad? - Így jár az, aki vagyont halmoz fel magának ahelyett, hogy az Istenben gazdagodnék."

MAGÁRA ZÁRT EMBER

Isten az embert közösségi lénynek teremtette, s arra hívta meg, hogy kialakítsa, gondozza és ápolja szeretet kapcsolatait. A közösségben tudunk kibontakozni, ráismerni önmagunkra és gyakorolni a szeretet erényét.

A bezárkózott ember kizárja a külvilágot, az embereket és a felebaráti szeretet lehetőségét. Miért zárkózhat be az ember? A csalódás, sikertelenség, gyász, fájdalom, betegség trauma stb. következtében. Ilyen körülmények között nem akar közösségben, emberek között élni. Elzárja magától a világosságot, a változás lehetőségét, s többre tartja az egyedüllétet, a sötétségben való bolyongást. A mai kor emberére jellemző ez a zárkózottság csak azért, mert nincs aki kivezesse őt a problémák viharos erdejéből.
Aki magára zárja az ajtót, az életet, az az Istent is kizárja problémáinak megoldásaiból. Isten azonban nem akar távol maradni az életünktől, nem akarja, hogy kizárjuk, hanem szeretne reményt adni a reménytelenségbe.

Ha magunkra zárjuk az ajtót, akkor egy idő után elfogy a levegő, s ha nem nyitunk ajtót vagy ablakot, akkor meg is fulladhatunk. Felemésztenek bennünket a saját magunk gondjai. Élő halottá válhatunk. Elfogy a levegő, elfogy az Istennel való szeretet kapcsolatom ápolása. Tudnunk kell szellőztetni. Engedni kell, hogy Krisztus felfrissítse az életemet, környezetemet. Levegőhöz, világossághoz kell jutnunk.

Hagyjuk nyitva a lehetőségek kapuját, hogy Isten meggyógyítsa szívünket, kapcsolatainkat és levegőhöz juttasson.

„Ebben a világban nem tehetünk nagy dolgokat, csak kis dolgokat tehetünk nagy szeretettel."

Teréz anya

IVÁN Gábor:

Minek nekem a Szentírás? - Már vagy százszor olvastam…

„Mit gondoltok? Ha egy embernek száz juha van és egy eltéved közülük, nem hagyja ott a hegyen a kilencvenkilencet, és nem megy el, hogy megkeresse az egy elveszettet? Ha aztán sikerül neki megtalálnia, bizony mondom nektek, annak jobban örül, mint az el nem tévedt kilencvenkilencnek. Éppen így mennyei Atyátok sem akarja, hogy csak egy is elvesszen e kicsik közül." (Mt 18, 12-14)

Ha olvassuk a Szentírást, nagy eséllyel előfordult már, hogy ugyanaz a szakasz valamiért többször is a szemünk elé került. Akár azért, mert már sokadszorra olvassuk végig a Bibliát, akár azért, mert éppen csak egy adott szakaszon akad meg a szemünk. Ebben a helyzetben felmerülhet bennünk a kérdés: Mi újat tud nekem mondani Isten, ha már minden szavát többször átrágtam? Miért olvassak el egy-egy szentírási szakaszt újra meg újra?

A választ talán nem nehéz kitalálni. Isten igéje a Szentírásban nem változik. Ahogyan leírták Mózestől a Jelenések könyvéig, úgy marad, mert könyvek kánonját lezárták, azon már nem változtatnak. Helyette mi magunk és az életünk változik. Érünk és idősödünk, változik a felfogásunk, változnak a problémáink. Akár napról-napra, óráról-órára új dolgok jelenhetnek meg az életünkben. Ezzel együtt pedig egyik pillanatról a másikra teljesen új értelmet nyerhetnek azok a szavak, amiket a szent írók pergamenre és papiruszra vetettek évezredekkel ezelőtt.

Hogyan merítünk új és új értéket a Szentírásból? Nézzük meg ennek a mai evangéliumi résznek a segítségével:

Amikor a gyermek találkozik ezzel a történettel, maga elé képzeli a ezt az embert, aki elmegy és megkeresi az elveszett juhot. Talán még le is rajzolja, ahogy a jó pásztor vállára veszi a kis juhocskát és viszi a maradék 99-hez. Aztán a hittanos tanulmányok alapján megérti, hogy nem csupán egy egyszerű pásztorról van szó, hanem maga az Úr siet az elveszett ember segítségére: Krisztus maga említi Jeruzsálembe való bevonulása előtt, hányszor is próbálta összeszedni Izrael elveszett juhait, hogy egy akol legyen és egy pásztor.

És végül eljön az a pillanat, amikor a hitben felnőtt ember a maga élethelyzetében tapasztalja meg, hogy a Szentírás szavai neki személy szerint is íródtak.

Olvasóként én magam ismerem fel, hogy a szent könyvekben leírtak a saját életemre, a saját élethelyzetemre, talán éppen aktuális problémáimra vonatkoznak.

Vezethet ez a kis történet annak belátására, hogy bűnös és tévelygő ember létemre Isten nem hagy engem magamra. Bármerre sodorjon is az élet, nem mondhatom magamról, hogy Isten elhagyott engem. És ez átsegíthet még a legnagyobb mélységeken is, legyen az szenvedély, legyen az gyász vagy bármiféle megpróbáltatás, amit az élet elém hoz.

Ugyanakkor lehet, hogy életem egy olyan periódusában találkozom ezzel a szakasszal, amikor minden a helyén van, békében élem az életem. Ebben a helyzetben talán azt szűröm le tanulságul, hogy a Jóisten nagyon szeret engem személy szerint, és odafigyelt rám, mert nem hagyott eltévelyedni. De ha mégis megtörtént, hogy eltávolodtam tőle, Ő szeretett annyira, hogy visszavezessen engem. Ennek köszönhető az örömöm és a lelkem nyugalma.

Isten igéje képes újat mondani életünk minden szakaszában. Forgassuk hát a Szentírást bizalommal, mert újra és újra megtaláljuk benne azt az üzenetet, ami személy szerint nekünk szól. Így közelebb kerülünk Ahhoz is, Aki ezt az üzenetet eredetileg elküldte.

Interjú: „ABORTUSZT TANÁCSOLTAK AZ ÉDESANYÁMNAK” – ANDREA BOCELLI

Andrea Bocelli a világ egyik leghíresebb tenoristája: csodálatos hangjáért milliók rajonganak szerte a világban, Budapesten is többször lépett már színpadra hatalmas teltház előtt. Több mint 70 millió lemezt adott el idáig, ám ezúttal a családi értékekről és a hitéről mesél.

Milyen szerepe van a családnak életedben?

Szilárdan hiszek a család intézményében, és azokban az értékekben, amiket magában hordoz. A család a társadalom legfőbb alapja. Akik lebecsülik a családot, egyértelműen az ént állítják Isten helyére, és elfelejtenek mindent, amit gyermekkorukban a felnőttektől kaptak. Amikor nincsenek művészi kötelezettségeim, az időm eltöltésére nekem a legjobb, ha otthon, békében, a családommal lehetek.

Egyik alkalommal mesélte, hogy édesanyjának abortuszt ajánlottak fel…

Edi mama egy különleges asszony. Ő és édesapám, Sandro Bocelli, megtanítottak többek között erősnek lenni, bátornak, és kitartónak, hogy ne adjuk fel egykönnyen. Ez utóbbit ők maguk tanúsították, amikor az orvosok abortuszt tanácsoltak nekik a születendő gyermek súlyos kórtana miatt. Édesanyám elutasította ezt a meggondolatlan ajánlatot, és továbbra is várta születendő gyermekét. Apám végig mellette volt. Ha nem tanúsítanak ekkora bátorságot és hitet, ma nem lennék itt, hogy elmeséljem. Azért teszem közzé ezt a személyes történetet, hogy egy kis reménysugarat adjak azoknak az asszonyoknak, akik akármilyen okból is, de úgy érzik, hogy nincs elég bátorságuk, hogy megvédjék az életet, amit méhükben hordoznak.

El tudod képzelni életedet a családod, feleséged, gyerekeid nélkül?

Lehetetlennek tűnne úgy. Feleségem, Veronika, a társam, barátom, szeretőm, aki osztozik örömömben, bánatomban, és meleget, derűt sugározva egységet ad. A gyermekeim a legelsők számomra, előrébb vannak, mint akármelyik kötelezettségem, többek közt ők életem értelmei. A foglalkozásom ellenére mindig igyekszem a közelükben lenni, és tetteimmel értékeket átadni nekik.

Te is többször katolikusnak vallottad magad. Milyen szerepet kap a hit életedben?

Alapvető fontosságú. A hit az egy ajándék, és nagyon hálás vagyok, hogy megkaphattam. Egy ajándék, amit napról napra igyekszek megőrizni és növelni.

Kicsoda neked Isten? Hogyan imádkozol?

Ő mindannyiunk Atyja, aki mindent tud, aki mindent megteremtett, akinek nincsen kezdete, és sosem lesz vége. Az imádkozás számomra egyrészt a zene, ami egy különleges könyörgés, hiszen Szent Ágoston is megmondta, hogy aki énekel, kétszeresen imádkozik. Ezen kívül a mindennapi imát támogatom. Mint minden más tudomány, ez is erőfeszítést, kitartást, áldozatot kíván. Ha fejlődni szeretnél a hitben, ki kell, hogy tarts az imádságban.

Milyen véleményen vagy Ferenc pápáról?

Ferenc pápa óriási, mivel a jólelkűségben nagy, és a nagyok között jólelkű. Ő maga is Isten ajándéka, és a remény nagy forrása a ma emberének.

Forrás: www.777blog.hu

- OLDAL

Görögkatolikus fiatalok, ha találkoznak – XXIII. Megmaradni Ifjúsági Találkozó

Huszonharmadik alkalommal rendeztek Megmaradni Ifjúsági Találkozót a Beregszászi Görögkatolikus Esperesi Kerület fiataljai számára. A nagy (17 év felettiek) és kis (14–16. év közöttiek) korosztályra osztott ifjúság programját már jó néhány éve a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet bonyolítja le.

Idén először a nagyok találkozóját tartották meg július 10–13. között Nagyberegen. A négynapos együttléten 23-an vettek részt. Ezalatt egyaránt jutott idő a test és a lélek ápolására is. Iván Gábor mezőgecsei, Pősze Roland mátyfalvi és Lődár Jenő batári görögkatolikus papok, valamint Kótunovics István teológus hallgató tartott előadást a jelenlévőknek, akik csoportos beszélgetések formájában dolgozták fel a hallottakat. A komolyabb programok mellett a kikapcsolódásra is figyelmet fordítottak. Ennek keretében a fiatalok megismerkedtek a beregi szőttes történetével és készítési módjával, kirándultak, játszottak, valamint fürödtek a nagyberegi tóban.

A kisebb korosztály tagjai idén Karácsfalván találkozhattak július 31. és augusztus 3. között. A szervezőkkel együtt több mint 90-en gyűltek össze a Karácsfalvi Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban. A megérkezés délutánját ismerkedéssel és játékos foglalkozásokkal töltötték a gyerekek. A másnapi kánikulában a nagyszőlősi fekete-hegyi fürdőbe kirándultak, ahol délutánig strandoltak, majd visszatértek Karácsfalvára. Ott sportolással töltötték a délutánt, este pedig újabb játékokkal szórakoztatták egymást.

A találkozó harmadik napja a hagyományokhoz híven a lelki programról szólt. Szabó Tamás Nyíregyháza-Örökösföld görögkatolikus parókusa érkezett az ifjúsághoz, hogy gondolatébresztő előadásokat tartson a számukra.

Az általa megfogalmazott kérdésekre – Miért akarja Isten, hogy legyen az ember? Miért hagyja, hogy legyen bűn? Milyen vagyok én? – csoportos beszélgetések formájában keresték a fiatalok a választ.

A lelki nap a továbbiakban gyónási lehetőséggel folytatódott, majd közös szertartással – Paraklisszal – ért véget.

Az utolsó, negyedik napon fórum keretében dolgozták fel a résztvevők a találkozó tartalmát, végül szent liturgiában adtak hálát az együtt töltött időért.

A programok a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósultak meg.

Marosi Anita

„Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük”

A tavalyi évhez hasonlóan a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) és a Beregszászi Görögkatolikus Esperesi Kerület közös szervezésében idén is megrendezésre kerültek a Bibliai Napok, amelyek már június 12-én kezdetét vették. A táborok levezetését három vállalkozó szellemű fiatal vállalta Mosztockij Sándor, Popovics András és Molnár Szabina személyében. A tábort hét községben rendezték meg: Palágykomorócon, Nagybégányban, Mátyfalván, Csepében, Batáron, Gecsében és Salánkon.

A Bibliai Napok idei témája „A víz” volt, így a gyerekek megismerkedhettek a víz szerepével az életben, illetve annak fontosságával. A vízről tanult érdekességek után a vezetők rávilágítottak arra, hogy a testi frissesség és tisztaság megőrzéséhez hasonlóan mennyire fontos az, hogy a lelki tisztaságunkat is megőrizzük. Ebben segít számunkra a rendszeres gyónás és áldozás is. Természetesen nem maradhatott ki egy-egy bibliai történet sem, amely a vízzel kapcsolatos. A hét folyamán megismerkedhettek Noé és Jézus vízen járásának történetével.

A tanultakkal kapcsolatban feladatokat is kaptak a gyerekek, amelyek inkább szellemi jellegűek voltak, azonban volt idő az ügyességi játékokra is, hiszen két napon keresztül hat csapat versenyzett egymással a győzelemért.

Egyértelmű, hogy a sok erőfeszítés után a jutalmazás sem maradt el. Öt napon keresztül minden helyesen megoldott feladatért, vagy jócselekedetért krajcárt kaptak a résztvevők, amelyet majd a hét végén el is tudtak vásárolni. Az ajándékok között iskolai tanszerek, játékok és édességek voltak. Minden hét kézműves foglalkozással zárult, amelynek a keretein belül a gyerekek gipszből készült figurákat festhettek, egyedi kitűzőt és könyvjelzőt készíthettek maguknak.

A Bibliai Napok augusztus 11-én zárultak le, és több mint ötszázan vettek részt rajta.

A program megvalósulását a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatta.

Molnár Szabina

Görögkatolikus ifjúsági fesztivál Tiszacsomán
A negyedik!

Negyedik alkalommal szervezte meg Szent István-napi hagyományőrző ifjúsági fesztiválját, a GörFesztet a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) augusztus 19-én Tiszacsomán.

A IV. GörFeszt Szent Liturgiával vette kezdetét a Szent István tiszteletére avatott tiszacsomai görögkatolikus templomban Marosi István nagybégányi áldozópap vezetésével. A liturgián megáldásra került az újkenyér, majd a cirka 350 résztvevő együtt vonult át a Tiszacsomai Honfoglalási Emlékparkba, hogy megkoszorúzzák Szent István király szobrát. Az emlékparkban mondott nyitóbeszédében Lődár Jenő, a GISZ elnöke hangsúlyozta: akár egy ifjúsági fesztivál, akár egy nagyobb szabású rendezvény keretében, de minden közösség számára fontos augusztus 20-a megünneplése, a Szent Istvánra való emlékezés. Erdei Péter beregszászi magyar konzul arra hívta fel a jelenlévő sokaság figyelmét, hogy augusztus 20-a a magyarok ünnepe, s ezen a napon emlékezzünk a magyarság ezeréves történetének azon személyeire is, aki népünk megmaradásáért és szabadságáért küzdöttek. Köszöntötte a vendégeket Kosztyú Csilla, a helyi községi tanács jegyzője is, kiemelve: István király a kereszténységet választotta népe számára, és ma is ez megmaradásunk záloga.

A későbbiekben a templomban, illetve annak udvarán folyatódott a fesztivál programja. A templomban Nagy Tamás görögkatolikus áldozópap tartott előadást Műanyag világ, digitális drogok címmel. Arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy világszinten naponta több milliárd üzenetet továbbítanak/továbbítunk, és az elektronikus üzenetek adta egyszerűség miatt lassacskán kihal a személyes beszélgetés kapcsolatainkból. Fontos, hogy szemtől szembe is szóljunk a másikhoz vagy, ha erre nincs lehetőség, legalább felhívjuk. Rengeteg információ vesz minket körül, mégis keveset tudunk azokról, akikkel a legtöbb üzenetet váltjuk. A digitális világ a valós tapasztalatoktól foszt meg bennünket.

Az előadást követően civil- és kézműves sátrak, ill. rengeteg játéklehetőség várta a fiatalokat. Megismerhették a Kárpátaljai Megyei Magyar Drámai Színház, a Kezünkben a Jövő Alapítvány, a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum és a GISZ tevékenységét. Győri Miklós és Szenek Miklós sátrában a fafaragással ismerkedhettek, Borsos Renáta arcot festett, Kalanics Éva és Attila, továbbá a tiszaújhelyi Szeress és Tedd a Jót Jótékonysági Szervezet jóvoltából pedig különféle kézműves technikákat próbálhattak ki. A Batári Fiókkönyvtár standjánál az olvasni szeretőket jutalmazták. A résztvevők azt is megmutathatták, hogyan bánnak az íjjal és a nyilakkal, ráadásul kétféle módon is: Kész Réka és Szidor Oszkár jóvoltából a hagyományos nyilazást, a Barrownak köszönhetően pedig a vidékünkön újdonságnak számító íjharcot próbálhatták ki a GISZ által biztosított számos egyéb játék mellett. További színes programokkal, kézművességgel és a BorzsaVári népi zenekar előadásával várták a GörFeszt résztvevőit a Kárpátaljai Magyar Nagycsaládosok Egyesületének sátrában.

A fesztiválon Lődár Jenő adta át a GISZ programjain legaktívabban résztvevő három egyházközség jutalmát. A harmadik legaktívabbnak az elmúlt időszakban a csomai fiatalok bizonyultak, második helyen Karácsfalva, első helyen pedig Batár végzett. A közösségek 25, 50, ill. 75 ezer forint jutalomban részesültek, melyet kirándulásra vagy az egész közösség számára elérhető játékeszközökre fordíthatnak.

A IV. GörFeszt a Kokas Banda által vezetett táncházzal zárult.

A program megvalósulását a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatta.

Espán Rita

Konferencia és alapkőszentelés Beregszászban

2017. október 19-e történelmi jelentőségű nap mind a Beregszászi Esperesi Kerület, mind a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye számára, hiszen ezen a napon az újonnan épülő került sor az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium alapkövének megszentelésére. A nap a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Görögkatolikus Főiskolai Lelkészsége (GörögKör) és az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium szervezésében létrejött konferenciával kezdődött, és az egyházmegye 1771-ben történt felállítása előtti időszakot kívánta bemutatni, ezért választotta mottójául az „Utaidat mutasd meg nekem!" zsoltárverset.

A főiskolán megtartott konferencia kezdetén Demkó Ferenc helynök-esperes köszöntőjében arról szólt, hogy a görögkatolikus egyház élete az egyházmegye felállítása előtt is küzdelmekkel teli volt, s a megmaradásért folytatott harc ezt követően sem lett kevesebb. De az egyház ma is él, fejlődik. Ebben kiemelt támogatója Magyarország kormánya, mely nem felejtette el, hogy az egyházmegye történetének jelentős részét Magyarország részeként élte meg.

Dr. Csatáry György történész a GörögKör egyháztörténeti konferenciáinak kezdetére emlékezett, üdvözölve a főiskolai lelkészségnek a görögkatolikusok történetének megismerését célzó törekvését. Marosi István, a GörögKör és az Ortutay-kollégium vezetője Nagy Szent Bazil gondolatát idézte: „Az Isten nem azt várja el tőlünk, hogy célba érjünk, hanem út közben akar találni visszaérkezésekor." A konferencia azokat az utakat, küzdelmeket, eseményeket kívánja feltárni, melyek a Munkácsi Egyházmegye felállításához vezettek, melyet a Kárpát-medencében élő görögkatolikusok az ősi görögkatolikus egyházmegyének tekintenek. Ezen ősiséget aláhúzandó, a konferencián helyet kapott két szakrális tárgy, egy 1722-ből származó evangéliumos könyv és az ungvári unió aláírásának (1646) helyszínéről, a Szent György-templomból származó kő.

A konferencia előadásaiban Bendász Dániel nyugalmazott esperes Bendász István irodalmi hagyatékáról, dr. Csatáry György történész, tanszékvezető főiskolai tanár az erdélyi fejedelmek és a keleti szertartásúak kapcsolatáról, dr. Zubánics László történész a Drugeth család szerepéről az ungvári unió előkészítésében, dr. Szolánszky Ágoston teológiai tanár az egyházmegye felállítása előtt használt egyházi könyvekről, Földvári Katalin, a Nyíregyházi Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola tudományos munkatársa pedig az eredeti máriapócsi ikon bécsi tiszteletéről tartott előadást. Az eseményen részt vett Ljubka Katalin, a Nemzetpolitikai Államtitkárság osztályvezetője és Grezsa István kormánybiztos is.

A konferencia két szekciója között a Széna tér és a Mihók utca sarkán ünnepélyes keretek között került megáldásra és letételre az épülő Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium alapköve. Az ünnepséget a Hajdúdorogi Metropólia és a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye küldöttségén túl politikai és közéleti személyiségek is megtisztelték jelenlétükkel. A beszédre felkértek között volt Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár, aki a Szentírásra alapozva, az épülő közösségi épületet nem homokra, hanem sziklára épült háznak nevezte. Továbbá kifejtette, hogy Magyarország kormányának alapvető célja a kárpátaljai magyar közösség megőr-

zése és minden lehetséges eszközzel történő támogatása, s a jelenlegi kiélezett ukrajnai helyzetben ez a cél minden eddiginél fontosabb számára.

"E gondolat jegyében támogatjuk a Karácsfalvi Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumot, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye Beregszászi Esperesi Kerületét, s nyújtunk segítséget az egyházi ingatlanok, templomok, plébániaépületek felújításához. Meggyőződésünk, hogy a történelmi egyházak a magyarság megmaradásának alappilérei." – húzta alá. A politikus rendkívüli fontosságúnak nevezte a kollégium alapkőletételét, mert – mint fogalmazott – olyan intézmény épül majd Beregszászon magyar állami támogatással, amely a magyar nyelvű oktatási intézményrendszer részét képezi. "Ez az esemény jelzésértékű: ezzel a kárpátaljai magyar görögkatolikus, de egyben az egész magyar közösség azt üzeni, hogy kizárólag az anyanyelvi oktatásban képzeli el a jövőjét. Magyarország kormánya mindenben támogatja a kárpátaljai magyarokat, és mindaddig nem enged álláspontjából, amíg a törvénnyel kapcsolatban a kárpátaljai magyarság számára elfogadható megoldás nem születik" – hangsúlyozta Potápi Árpád János. Az államtitkár köszöntőjét a 127. zsoltár szavaival zárta: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők."

Beregszász polgármestere Babják Zoltán üdvözölte azt a kezdeményezést, hogy az görögkatolikus egyház hitét és lelkiségét tovább örökítő intézmény megálmodói Beregszász városát választották központul, hiszen a névadó életsorsa is egybeforrt a várossal. A központ, mint fogalmazott, számos társadalmi, szociális, oktatási és nevelési feladat vállalásában lesz a közösség segítségére, melyre a névadó életútja, hite és kitartása a garancia.

A beszédek végeztével Marosi István egyetemi lelkész ismertette az elhelyezésre kerülő időkapszula tartalmát, és felolvasta az alapkőhöz tartozó okmányt, melynek tartalmát a jelenlévő prominens vendégek aláírásukkal is hitelesítették. A kollégium jelképesen elhelyezett alapkövének egy-egy része az ungvári katedrálisból mint az ősi munkácsi egyházmegye központjából, a máriapócsi kegytemplomból, a görögkatolikusság legrégibb és legnagyobb lelkiségi központjából és a pannonhalmi monostorból, a Kárpát-medence legrégebben működő oktatási-nevelési intézményének helyéről származik. Mindezeket a tiszabökényi görögkatolikus fatemplom gerendájának egy darabja fogja össze, amely a kárpátaljai magyar görögkatolikusok legrégibb temploma. Az ünnepség során elhelyezésre került egy időkapszula is, benne az intézmény alapító oklevelével, a kollégium terveivel, a Kárpátalja hetilap egyik lapszámával, pénzérmékkel.

Az alapkőszentelési szertartás anyaországi Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök, valamint Demkó Ferenc helynök-esperes, továbbá Béres Péter, püspöki irodaigazgató, az Ungvári Boldog Romzsa Tódor Teológiai Akadémia rektora, és az intézmény papnövendékeiből álló kórus részvételével zajlott. Az alapkő szentelésének szertartásában Fülöp érsek atya olyan helynek nevezte a jövendő kollégiumot, ami nem csupán életteret, de otthont is nyújt a fiataloknak, ahová érdemes hazatérni. Ez a hely lelki megerősödést és biztos alapot kell, nyújtson, ami visszavonzza lakóit szülőföldjükre. Azért, hogy hitüket és kultúrájukat ápolják és megőrizzék, a külföldön tanultakat kamatoztassák, és népük épülésére legyenek.

Az alapkő földbe helyezése után a szertartást végzők mind az építőkért, mind a kollégium majdani lakóiért könyörgéseket végeztek, végül pedig a szertartás hagyományosan a pápai és nemzeti himnuszokkal, valamint éltetésekkel zárult.

Forrás: MTI, Kárpátalja hetilap, GSI

Líceumi mindennapok

TANULJ, TUDJ, TÖREKEDJ!

Szeptember 3-án felcsendült az első csengő Kárpátalja egyetlen magyar tannyelvű görögkatolikus oktatási intézményében is, a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban.

A hagyományokhoz híven a tanévet Szent Liturgiával kezdték, hogy együtt kérjék a diákok és a tanárok egyaránt Isten áldását az elkövetkezendő tanévre. A Szent Liturgiát a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye segédpüspöke, excellenciás Luscsák Nílus, valamint az egyházmegye papsága celebrálta.

Nílus püspök úr a beszédében azt hangsúlyozta, hogy fontos a felnövekvő nemzedék számára, hogy egy erős alapra épüljön az életük. Ez az alap nem más, mint Jézus Krisztus. Ahhoz pedig, hogy ezt az alapot mindenki megtalálja magának, a legjobb helyszín a Sztojka Líceum lehet. Az intézményben töltött évek alatt a diákok megtanulják, hogy hogyan válhatnak felelősségteljes, lelkiismeretes és az egyház valamint a nemzetük számára hasznos fiatalokká.

A Liturgia után Magyarország Beregszászi Konzulátusának konzulja, Dr. Vass György intézett néhány gondolatot a jelenlévőkhöz. Kitartást és sok sikert kívánt a líceum diákjai és dolgozói számára.

Ft. Tóth Jenő intézményvezető fontosnak tartotta, hogy kiemelje a diákeskühöz való hűséget. Egy eskü, amit csak akkor tartunk be, ha kényelmes, az nem eskü. Azzal, hogy a diákok leteszik az esküt, szavukat adják, hogy az elhangzottakhoz mindvégig hűek maradnak.

Magyar Vita igazgatónő ünnepi beszédével megnyitotta a 2017-2018-as tanévet, amely után az új diákok ünnepélyes keretek között letették a diákesküt. Idén harminchat új diák kezdhette a tanévet ebben a tanintézményben.

TANÁRUNK A CERN-BEN

A Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum fizika tanára, Lenya György nagy hangsúlyt fektet arra, hogy diákjai számára mindig naprakész információkkal szolgáljon. Ennek érdekében pályázati úton augusztus 18-25 között ő és még egy kárpátaljai magyar fizikatanár, Makó Pál, továbbképzésen vettek részt Genfben, a CERN (Európai Nukleáris Kutatási Szervezet) részecskekutatói központban.

XIV. SZENT KERESZT KUPA

Szeptember 14-én, Szent Kereszt felmagasztalás ünnepén, a Sztojka líceum hagyományaihoz híven immár XIV. alkalommal került megrendezésre a Szent Kereszt Kupa.

Az esemény délután egy órakor vette kezdetét a Magyar Himnusz eléneklésével. Ezt követően Tóth Jenő intézményvezető osztott meg néhány bíztató gondolatot a jelenlevő csapatokkal és szurkolókkal. Dubrovszkij Antal, a líceum testnevelő tanára ismertette a szabályokat, majd sorsolás útján döntöttek a mérkőzések menetéről. Az idei tornán kilenc csapat vett részt, akik két csoportban küzdöttek a győzelemért.

Az A csoportban a harmadik helyezett a Péterfalvi Református Líceum lett, másodikként a Nagyberegi Református

Líceum végzett. A győztesnek kijáró kupát a Sztojka líceum csapata emelhette a magasba.

A B csoportban az Ungvári teológia a harmadik, a Nyíregyházi teológia második, míg a Tanárok csapata az első hellyel térhetett haza.

Szívből gratulálunk minden résztvevő csapatnak és edzőinek! Köszönjük az együttműködést és a részvételt!

V. ÖREGDIÁK TALÁLKOZÓ A SZTOJKA LÍCEUMBAN

Az előző évekhez hasonlóan a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görög Katolikus Líceumban idén is sor került az Öregdiák találkozóra. Idén az eseményt szeptember 23-án rendezték meg.

A volt diákok már reggel kilenc órakor elkezdtek gyülekezni, és egy tea vagy kávé elfogyasztása mellett lehetőségük volt beszélgetni egy kicsit egymással. Ezt követően 10 órakor a hivatalos megnyitó következett, amely során felelevenítették a régi emlékeket, diákcsínyeket. Varjú Zoltán, egykori diák, aki jelenleg a líceum nevelőtanára, körbevezette azokat az épületben, akiknek a felújítást követően nem volt lehetőségük ellátogatni alma materükbe.

Minden öregdiák egy kellemes napot tölthetett el az intézményben, ami ismételten felejthetetlen emlék lesz majd életünk könyvében, és egy összekötő kapocs a résztvevők számára.

LEGFONTOSABB: A CSALÁD

A Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum szeptember 17-én első alkalommal rendezte meg hagyományteremtő családi napját. A rendezvényre minden diák, azok családtagjai, illetve a líceum dolgozói is hivatalosak voltak.

A családi nap célja az volt, hogy a diákok hozzátartozói és a líceum dolgozói jobban megismerjék egymást, és ez által könnyebbé tegyék a további közös oktató-nevelői munkát.

Az esemény délelőtt tíz órakor Szent Liturgiával vette kezdetét, amelyre a helyi Szent Mihály templomban került sor. A programok ezt követően a líceum területén zajlottak. A bőséges ebéd után a résztvevőknek lehetőségük volt kipróbálni magukat különböző sportjátékokban, mint a darts, asztalitenisz, csocsó, íjászkodás és röplabda. A játékokat az idősebb korosztály is ugyanúgy élvezte, mint a fiatalabb.

Emellett párhuzamosan kézműves foglalkozás, képvetítés és társasjátékozás is zajlott az épület különböző pontjain. A szülők és tanárok egy finom kávé vagy tea elfogyasztása mellett kellemesen elbeszélgethettek egymással.

Délután két órától a kürtöskalács-sütést is kipróbálhatták a vendégek. Az érdekes programok mellett jutott idő arra is, hogy a szülők közelebbről megismerhessék azt a líceumi életet, amelyet gyerekeik élnek.

Minden jelenlévő egy kellemes napot tölthetett el az intézményben a családjával és kollegáival. A líceum vezetői bíznak abban, hogy az elkövetkezendő években sikerül a kezdeményezéssel hagyományt teremteni.

MESEMONDÓ EST

Benedek Elek a magyar népmese atyja, születésének évfordulója alkalmából ünnepi mesemondó-vetélkedő műsort tartott a Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum. Köszönjük szépen a líceum számos diákjának, kik bátorságukból kiindulva merték vállalni a mesemondást, a zsűrinek és nem utolsó sorban a líceum magyar tanárnőjének, ki felkészítette a diákokat a megmérettetésre. „Ha vagyunk, legyünk" (Benedek Elek)

MESEMONDÓ VERSENYEN

A Pro Cultura Subcarpathica nevű civil szervezet immár második alkalommal szervezte meg mesemondó versenyét, amelyre szeptember 30-án került sor. A rendezvényen csaknem 200 gyerek vett részt. A versenyzők 6 csoportra voltak osztva, melyből a 12-13 éves korosztályban Oroszi Daniella képviselhette intézményünket. A 14-16 éves korosztályban két diákunk versenyzett: Szilágyi Teodóra és Rajó Nikolett. A zsűri elmondása szerint a mezőny igen erős volt. Ennek ellenére Rajó Nikolett, 9. osztá-

lyos tanulónk második helyezettet ért el. Mindannyiuknak szívből gratulálunk! Büszkék vagyunk rájuk!

VENDÉGEINK VOLT A ZURGÓ EGYÜTTES

Az 1993-ban alakult Zurgó Együttes a moldvai csángó magyarok zenéjének bemutatását tűzte ki célul. A moldvai csángók muzsikáját hagyományos hangszereken szólaltatják meg, a tánczene mellett fontosnak tartják a dalok továbbélését is. Az együttes szeptember 30-án a líceumba ellátogatott, hogy megismertesse a diákokkal ennek a népcsoportnak a zenei hagyományait. A gyönyörűen hangzó autentikus csángó népdalokat a diákjaink jó kedvvel énekelték és táncolták rájuk.

BICIKLIK ÁTADÁSA

Október elsején, a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görög Katolikus Líceum udvarán kerékpár átadóra került sor. A nem mindennapi eseményt az intézmény vezetője, Tóth Jenő nyitotta meg. Köszönetet mondott Gelei Botond Petőfi Program ösztöndíjasnak, az Árkosi Dr. Gelei József Alapítvány létrehozójának az adományért. Az alapítvány jóvoltából ugyanis a líceum húsz kerékpárral gazdagodott, melyek értéke közel egy millió forint. Ezt követően Gelei Botond osztott meg néhány gondolatot a diákokkal. Elmondta, hogy fontosnak tartja a mozgást nem csak tornaórákon, de a szabadidőben is. A kerékpárokkal akár kisebb biciklitúrákat is szervezhetnek, melyek során a csapatból közösség kovácsolódhat, és így bejárhatják egész Kárpátalját, megismerhetik annak nevezetességeit, szépségeit.

A kerékpárokat Tóth Jenő atya áldotta meg. A diákok nagy örömmel fogadták az új bringákat, amelyeket átadó után ki is próbálhattak.

BICIKLITÚRA A KURUCOK NYOMÁBAN

A líceumos diákokkal az első bennmaradós hétvégén biciklitúrával kezdtük a pihenést. Az érdeklődés igen nagy volt, tehát úgy döntöttünk, hogy két csapattal indulunk útnak.

Miután a biciklisták részletesen megismerkedtek a KRESZ vonatkozó szabályaival, egy imával kérték a Jóisten segítségét kirándulásukhoz.

Az időjárás kiváló volt és a hangulat is jó kedvel telt. Első megállójuk a tiszaújlaki sóház épületénél volt, ahol megemlékeztek a kirándulók Esze Tamásról és felelevenítették az épületnél történt eseményeket.

Móricz Zsigmond emléke előtt is tisztelegtek a látogatók, aki többször is megfordult a településen.

Útjukat folytatva a turulmadaras egykori millenniumi emlékmű másolatához érkeztek el a Sztojkások. Az emlékműnél Molnár Ákos, 11. osztályos növendékünk ismertette az 1703. július 14-16. közötti csata mozzanatait és beszámolt az emlékmű hányadtatot és sokatmondó sorsáról.

A kirándulás folytatásaként a Tisza partra látogattak le a Sztojkások, jókedvű kacsázás és lábáztatás után egy kis frissítőre került sor. Biztonságban visszaérkezve a növendékek, átadták magukat a jól megérdemelt pihenésnek.

1849 ÜZENETE MA IS AKTUÁLIS...

Intézményünk növendékei is megemlékeztek az 1848-'49-es Forradalom és Szabadságharc leverését követő Aradi Vértanúkról és a nemzet áldozatáról, Haynau gyilkos bosszújáról. A megemlékezést Fehér Emese és Molnár Szabina tanárnők állították össze, és a 11. osztályos líceisták adták elő.

Megemlékezésünk egyperces néma csenddel, majd a Himnusz eléneklésével vette kezdetét. Ezután lírai műsor következett, versekkel és elmélkedésekkel, továbbá a vértanúk utolsó gondolataival. Az előadást követően Tóth Jenő atya intézményvezető szólt az egybegyűltekhez és méltatta a ,49-es hősök kiállását. Beszédében hangsúlyozta, hogy a haza ma is kiállást vár el tőlünk. Az az örökség amit megkaptunk elkopik, ha nem ápolják megfelelően, ezért mindenkinek tenni kell érte, hogy méltóak legyük magyarnak megmaradni. Gondolatait folytatva arra hívta fel a figyelmet, hogy ahogy a ,49-es hősök előtt is óriási kérdések lebegtek úgy előttük is roppant súlyú bonyolult kérések vannak mellyel mindannyian 1-2 éven belül találkozni fognak növendékeink. Ez a kérdés pedig a „menni vagy maradni" kérdése. A Jóistentől kért bölcsességet, hogy helyes döntést hozzon meg minden növendékünk. Megemlékezésünket a Szózat eléneklésével zártuk.

Az összefoglalót készítette: Molnár Szabina és Varjú Zoltán

AZ ÖRDÖG A TEMPLOMBAN

Egy ember, aki egy hétvégi reggelen a templomba igyekezett, nagyon meg volt lepve, mikor az ördögöt a templomajtó közelében találta.

- Mi dolgot itt? - kérdezte meghökkenve.
- Épp úgy megyek a templomba, - felelte az ördög,- mint ti. Hiszen az emberek azért járnak ide, hogy ellenem imádkozzanak és prédikáljanak, ki védelmezne hát engem, ha magam nem lennék ott?
- És hogyan védelmezed magad? - kérdezte a keresztény.
- Erre a célra van ezerféle eszközöm! Először is tehát még jókor ellátogatok azokhoz a családokhoz, amelyek templomba akarnak menni és igyekezem feszültséget szítani a férj és feleség, szülők és gyermekek között; úgy indítom fel a férjet, hogy fölboszszankodjék az öltöny miatt, vagy a reggeli miatt, esetleg a reggeli hírekkel bosszantom fel. Ezáltal elveszti a jókedvét; a feleség pedig elveszti a jó hangulatát azért, mert valamelyik fiókban hiába keresi a sálját, vagy a kalapját például.
- Ilyen eszközökkel megakadályozom azt, hogy a templomba menjenek, vagy elrontom a hangulatukat, hogy annak valami hasznát ne láthassák.
- Azoknak az embereknek a számára, - folytatta az ördög,- akik komolyan és magukba zárkózva indulnak el, más eszközöket használok: Mindig van ugyanis egy leány vagy asszony a templomban, aki a figyelmet magára vonja. Az asszonyok pillantásait pedig az ilyenek ruhájára irányítom; megvizsgáltatom velük pontosan a szoknyáját, vagy a felsőt, és a prédikáció már is elrepül a fejük fölött. Azok a férfiak pedig, akiknek egy kis irodalmi műveltségük van, a prédikációban itt és ott egy-egy kevésbé helyes kifejezést vagy stílushibát fedeznek fel, és így a formára tekintenek a tartalomra pedig nem figyelnek. A templomból való távozás alkalmával azután megteszik a maguk kölcsönös észrevételeit és így minden hatás elvész.
- Az a másik hölgy meg, amott, fél a meghűléstől; nos tehát megsúgom neki, hogy itt vagy ott, valamelyik ablak nyitva van és az egész istentisztelet alatt nem gondol másra, mint a légvonatra és az egészségét érintő veszedelemre.
- Na és itt vannak a vállalkozók, és az üzletemberek! Úgy intézem a dolgokat, hogy az előző este vagy reggel, az istentisztelet előtt rossz híreket halljanak. És így az egész istentisztelet alatt tele lesz a fejük.
- Egy padon egy anya ül. Gyermeket hagyott otthon a szomszéd bébiszitterrel, aki a bölcsőben alszik; gyorsan az eszébe juttatom, hogy vajon minden rendben van-e. És ez az asszony egész idő alatt nyugtalan lesz.
- Látok néhány jó megjelenésű urat, akik figyelmesen hallgatnak a papra. Rögtön figyelmessé teszem őket arra, hogy amit most hallottak, az erre vagy arra az emberre vonatkozik, aki szintén ott van a gyülekezetben. Ekkor rögtön elkezd Géza Márkra, Márk pedig Gézára gondolni és elindulnak hazafelé, nagyon meglévén elégedve a lelkipásztorral és önmagukkal is.
- Ha pedig egy hallgatót az istentisztelet ideje alatt nem tudok elvonni a figyeléstől, akkor megpróbálom őt hatalmamba keríteni a kijáratnál. Felbuzdítom az embereket, hogy mindenféléről kezdjenek el beszélni, aminek Istenhez semmi köze. Úgy irányítom őket, hogy istentisztelet után olyan emberekkel kerüljenek kapcsolatba, ahol csak világi dolgokról lehet beszélgetni és így kitörlök a lelkükből minden jobb benyomást, amelyre a templomban szert tettek.

Ezek voltak az ördögnek nyilatkozatai a kérdezősködő számára, amikor a templom felé indult. Mennyire így van ez csakugyan az életben is. Mindenki megtoldhatja ez adatokat a saját tapasztalataiból.

Boldog Romzsa Tódor püspök vértanúságának 70. évfordulója

Ebben az évben ünnepeljük boldog Romzsa Tódor püspökünk vértanúságának 70. évfordulóját. Iványi község (Munkácsi járás) közelében, ahol a püspököt a teherautós támadás érte, templomépítésbe kezdtek a hívek és egyházmegye. Ezen a helyen tartotta a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye megemlékezését, október 29-én, Krisztus király ünnepén, ami püspöki Szent Liturgia keretein belül valósult meg.

Az eseményen a meghívó Milán és Nílus püspökön túl több jeles egyházi személy is jelen volt, így Ioan Robu bukaresti római katolikus érsek, Marjan Bucsek harkovi nyugalmazott római katolikus püspök, illetve Germano Marani SJ, a római Collegium Russicum rektora, ahol Tódor püspököt diakónussá, majd pappá szentelték. Magyarországról dr. Keresztes Szilárd nyugalmazott hajdúdorogi püspök képviselte a görögkatolikus egyházat.

A rossz idő ellenére több százan érkeztek az ünnepségre, a forgalmat időlegesen rendőrök irányították. A nagyszámú ruszin hívek mellett, a Beregszászi Esperesi Kerület is több busszal képviseltette magát.

A Szent Liturgia ószláv nyelven zajlott, de a könyörgések egy része magyarul is elhangzott. A szolgálat ezen részét Levcsenkó Róbert esperes-helyettes, illetve főpapi részről Keresztes Szilárd püspök végezték.

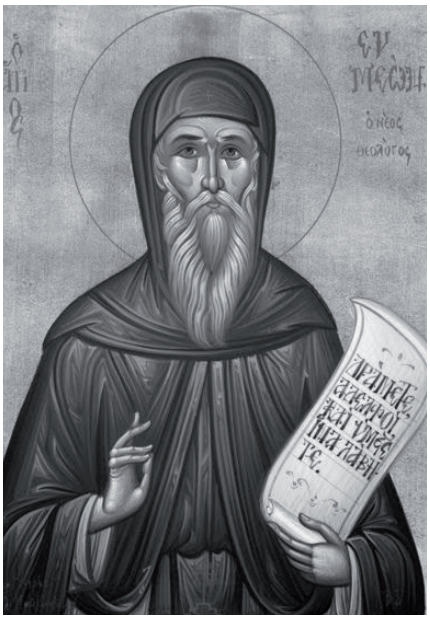
Prédikációjában Milán püspök megköszönte mindazok részvételét, akiket nem tántorított el a viharos időjárás, és Romzsa püspökhöz hasonlóan nehézségeket vállaltak az egyházért. Krisztus Király ünnepén a főpásztor kiemelte: Tódor püspök egy olyan országért adta életét, ami nem e világból való. Azzal

a biztos hittel vállalta a szenvedéseket, amit a történelem Istene ajándékoz a híveknek. Amint az időjárás viharos esőzésből ragyogó napsütésbe fordul, azonképpen változik a történelem folyása, és tűnnek el hatalmak, s emelkednek fel mások. Krisztus királysága azonban örökké fennmarad. Az ő példáján elindulva bátorította a híveket, hogy ne csüggedjenek, ha az élet akadályokat gördít is eléjük, hanem tartsanak ki a hitben, hiszen pont a püspök élete mutatja, hogy a kitartó küzdelem meghozza gyümölcsét.

A munkácsi egyházmegyében október 31-én, halála napján tartják a boldoggá avatott vértanú püspök ünnepét, megemlékezve bátorságáról és helytállásáról. Példája sok papnak adott erőt, a szibériai lágerek túléléséhez és hogy később titokban, földalatti papként működve is megőrizze hitét, és továbbadja azt, általuk új hajnal virradjon a görögkatolikus egyházra Kárpátalján.

Összeállította: Iván Gábor

Új Teológus Simeon mondása

Attól a naptól fogva, amelyen az engedetlenség kizárta az embert a Paradicsomból és az Istennel való kapcsolatból, a sátánnak hatalma van arra, hogy az embert éjjel és nappal, hol kevésbé, hogy erősebben, olykor a végsőkig háborgassa lelkében. Védekezésének egyetlen eszköze Isten állandó jelenléte: Istenre gondol, ezt a kereszt ereje véste lelkébe, és ez rendíthetetlenné teszi lelkét. A lelki harc célja, hogy a keresztény ember a keresztény hit harcmezején harcoljon, mert erre kapta fegyverzetét. Ha a harc nem a hitben zajlik le, akkor értelmetlen. Ez a harc az egyetlen értelme a különböző erény-gyakorlatoknak, amelyeket Isten kedvéért magára vállal az ember. Arról van szó, hogy Isten jóságát megindítsuk, eredeti méltóságunkat visszaszerezzük, Krisztust véssük magunkba az Apostol szavai szerint: “Fiaim, újra a szülés fájdalmait szenvedem értetek, amíg Krisztus ki nem alakul bennetek.” (Gal 4, 19).

(részlet a kis Filokáliából)

VILÁG - EGYHÁZ

A Szentföldön vandálok megszentségtelenítettek egy templomot

Szeptember 20-án vandálok belopóztak és megszentségtelenítették a Jeruzsálemtől nyugatra fekvő Beit Gemal-i szalézi kolostorhoz tartozó Szent István templomot. Az elkövetők összetörtek egy Szűz Mária szobrot és ablaküvegeket, amelyek Jézus életének fontos pillanatait ábrázolták. A hírt a SIR olasz katolikus hírügynökség tette közzé a jeruzsálemi latin pátriárkátus forrásaira hivatkozva. Giacinto Boulos Marcuzzo püspök, a pátriárkátus jeruzsálemi és palesztinai helynöke felkereste a templomot és a látogatást követően kijelentette: „Nem pusztán vandalizmusról, hanem a nép hitének és szent helyeinek szent jellege ellen elkövetett cselekményről van szó. A Szentföld mély hittel és hatalmas kulturális gazdagsággal rendelkező terület. Együtt kell élnünk a vallások sokszínűségében. Alapvetően fontos egymás kölcsönös elfogadása a különbözőségben."

A nevelés jelenti a megoldást, amellyel megtanítható a népek vallási és kulturális különbözőségeinek a tiszteletben tartása

A pátriárkátusi helynök szerint „az eset beilleszkedik a múltban elkövetett támadások sorába. Lehetséges, hogy zsidó szélsőségesekről van szó, de biztosan nem tudjuk és egyelőre nincsen válasz a történtekre. Ugyanakkor a Tagbában és a Szentföld más keresztény épületeiben elkövetett támadások mögött is ugyanazok rejtőzhetnek". 2015 decemberében egykolostor temetőjében követtek el vandál cselekményeket, számos sír keresztjét kiszakították a földből. A jeruzsálemi latin pátriárkátus határozottan elítéli ezt a „szörnyű támadást". Egyben emlékeztet, hogy „a nevelés jelenti a megoldást, amellyel megtanítható a népek vallási és kulturális különbözőségeinek a tiszteletben tartása".

A szentföldi katolikus püspökök gyűlése is keményen elítéli a történteket. Szóvivőjük Wadie Abunassar hangsúlyozza: „Sajnálattal és dühvel ítéljük el ezeket a bűncselekményeket, amelyek az utóbbi években sokszor megismétlődtek. Ugyanakkor nem tapasztaljuk sem a biztonságot, sem a nevelési erőfeszítést az állam részéről e veszélyes jelenség ellen."

Forrás: Vatikáni Rádió/Magyar Kurír

A pápa találkozott a Muszlim Világliga főtitkárával

Ferenc pápa szeptember 20-án, szerdán fogadta Mohammad bin Abdul Karim Al-Issát, a Muszlim Világliga főtitkárát és küldöttségét – adja hírül a Vallásközi Párbeszéd Pápai Tanácsa. Ugyanezen a napon Jean-Louis Tauran bíboros, a vatikáni dikasztérium elnöke szívélyes légkörű találkozó keretében folytatott megbeszélést a muzulmán delegációval. E során kiemelték: a vallás és az erőszak egymással összeférhetetlenek; a vallások erkölcsi erőforrásokkal rendelkeznek, amelyek képesek hozzájárulni a testvériséghez és a békéhez; a fundamentalizmus jelensége, különösen is az erőszakos formája aggasztó és közös erőfeszítésre van szükség legyőzéséhez. Ezentúl léteznek olyan helyzetek, ahol a lelkiismereti és vallásszabadságot nem tartják tiszteletben és nem védelmezik. Ilyen esetben sürgősen javítani kell ezen a helyzeten azáltal, hogy megújítjuk a „vallási kérdést" és felülvizsgáljuk az iskolai tankönyveket. A felek megegyeztek, hogy létrehoznak a közeljövőben egy közös állandó tanácsot.

A Muszlim Világliga az iszlám szalafista irányzatának legfontosabb fóruma, elsősorban a szaúd-arábiai kormány finanszírozza működését. Fő küldetésének tekinti, hogy „anyagi forrásokat gyűjtsön mecsetek építéséhez és iszlám intézmények támogatásához", valamint „felszólítsa a személyeket, közösségeket és államokat a sária törvényeinek követésére". A 2001. szeptember 11-ei terrortámadások után amerikai nyomozók átvizsgálták a Világliga New York-i irodáit és egyik munkatársukat, Abdul Rahman Al-Amoundit terrorcsoportok finanszírozása miatt 23 éves börtönbüntetésre ítélték.

Mohammad bin Abdul Karim Al-Issát 2015-ben a Forbes magazin a világ leggazdagabb arabjai listáján a 9. helyre sorolta.

Európai püspökök Minszkben: Az ősi Európa ne féljen önmaga lenni!

„Az egyház szereti Európát és hisz a jövőjében. Európa nemcsak egy földterület, hanem spirituális küldetése van". Ez a végső konklúziója az európai püspökök Minszkben tartott közgyűlésének, amelyet a fehérorosz fővárosban tartottak szeptember 27-e és október elseje között. „Örömmel tettük magunkévá Ferenc pápa jókívánságait, aki új és bátor lendületre buzdít bennünket szeretett kontinensünkért" – írják a püspökök. „Mi sem maradhatunk

tehát lendület nélkül, tudatában annak, hogy az örömhír követei vagyunk. A világnak egy magasztos és erős üzenettel vagyunk adósai, de hozzá az eszközeink szegények, vagyis Jézus evangéliuma, mely az európai történelem humanista művelődésének, a demokráciának, az emberi jogoknak és kötelességeknek örök forrása. Miként annak a legfőbb kezese is!

Az egyházat elszigetelő tendenciák ellenére hiszünk a spirituális és etikai eszmények egységében

A bennünket elszigetelő tendenciák ellenére – írják az európai püspökök – hiszünk azon spirituális és etikai eszmények egységében, mely mindig Európa lelke és sorsa volt. Így hiszünk a kiengesztelődés további útjában, ami nemcsak a történelmünknek, hanem az életünknek is része, mely tiszteletben tartja és értékeli a különféle hagyományok és szélsőségtől mentes vallások hagyományait".

A likvid kultúra és az elterjedt individualista ingerültség veszélyei

A püspökök arra hívják Európát, hogy „nyíljon meg a vallás, a transzcendencia, a szolidáris kapcsolat, a közösség, az evangélium előtt, mely feltárta az emberi személy méltóságát. Az egyház továbbra is hisz a fiatalokban, értékeli és bátorítja őket". Az európai püspökök „aggodalmuknak adnak hangot a korunkra jellemző likvid kultúra és az elterjedt individualista ingerültség miatt, mely bizonytalanságot és magányt szül". „Azt szeretnénk – írják végül a CCEE püspökei –, hogy Jézus szava elérje Európa szívét: Ne félj, én veled vagyok! Ne félj ősi Európa attól, hogy önmagad légy, vedd elő újra Atyáid útját, akik népek és nemzetek házát álmodták meg, mely gyermekekben és műveltségben termékeny Anya".

A tanácskozáson részt vett Sasik Milán munkácsi megyéspüspök is, mint a CCEE tagja.

A keleti katolikus pátriárkákkal és nagyérsekekkel találkozott a pápa

A Szentatya október 9-én délben kihallgatáson fogadta a keleti katolikus egyházak pátriárkáit és nagyérsekeit, akik Rómában tartózkodnak a Keleti Egyházak Kongregációja közgyűlésén, melyet október 9. és 12. között tartanak a dikasztérium alapításának századik évfordulója alkalmából.

A közgyűlésen a kongregáció tagjaként részt vesz Erdő Péter bíboros, prímás és Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek, metropolita is.

Ferenc pápa rövid beszédében biztosította a közgyűlés résztvevőit arról, hogy osztozik egyházaik örömeiben és fájdalmaiban. Úgy fogalmazott, az Egyház gondoskodása a Róma püspökével, Szent Péter utódával való hierarchikus közösség révén is megnyilvánul, ami a vezetés szolgálatát jelenti a szeretetben és a szeretetszolgálatban.

Meggyőződésem – tette hozzá a Szentatya –, hogy lendületet kellene adni az Egyházban annak a kötéléknek, mely a kollegialitást a péteri primátushoz kapcsolja, úgy mint szolgálatbeli elsőséget, amit a Servus servorum Dei (Isten szolgáinak szolgája) cím fejez ki. Péter utódainak feladatai között – mint azt például Mátyás apostollá választása is tanúsította – ott van a feladat, hogy jó püspököket biztosítson a részegyházaknak szerte a világon.

Ferenc pápa azt kérte az egyes egyházi szinódusoktól, hogy jelöljenek meg alkalmas személyeket erre a feladatra.

Végül a jelenlévők kérdéseket tehettek fel a pápának, és elmondhatták neki véleményüket.

Forrás: Vatikáni Rádió

Országos ruszin nemzetiségi búcsút tartottak Sajópálfalán

Szeptember első hétvégéje immáron hagyományosan a ruszin közösség zarándoklatának ideje Sajópálfalán.

Szeptember 2-án, a Szent István apostoli királyunkat is dicsőítő utrenyét Orosz Atanáz miskolci püspök vezette, majd a zarándokok a Paraklisz szertartását végezték el. A templomból messzire hangzottak a Kárpátaljáról érkezett papnövendékek közreműködésével, több szólamban, az Istenszülő tiszteletére énekelt dallamok.

Az ünnepi Szent Liturgiát ószlávul és magyarul Luscsák Nílus, munkácsi görögkatolikus segédpüspök vezette, a miskolci és munkácsi egyházmegyék papjainak koncelebrációjával. A segédpüspök, aki először látogatott Sajópálfalára, homíliájában a kegyképre tekintve beszélt saját megérintettségéről is. Mária arcáról a kedvesség és a törődés mellett kicsit szomorúság is tükröződik - mondta Trescsula László atya tolmácsolásában a segédpüspök. „Ahogyan Mária életében, a mi életünkben is ez a kettősség jár együtt. Az Istenszülőre tekintve azonban erőt merítünk saját keresztünk hordozásában."

Az országos ruszin nemzetiség búcsút megtisztelte jelenlétével Tircsi Richárd, az Emberi Erőforrások Minisztériumának nemzetiségi kapcsolatokért felelős főosztályvezetője, Kramarenko Viktor az Országos Ruszin Önkormányzat elnöke és helyettese Szilcer-Likovics Olga.

ESEMÉNYEK

Zsolozsmás napok

2017. július 4-6 között Mátyfalván Zsolozsmás napokat tartottak. Az immár III. alkalomra összejövők ezalatt az idő alatt végig imádkozták az Egyház imádságait.

Az imádság kiemel a megszokottból és áthelyezi az embert a transzcencens valóságba, ahol az Istennel való találkozás még elmélyültebbé válhat. Ezt tapasztalhatták meg azok akik végig vagy csak egy-egy szertartásra eljöttek, hogy bekapcsolódjanak az imádságba és fölemelkedhettek lelkileg a mennyei Atyához. A liturgikus szövegek több évszázados imádságos lelkületét érezhettük át. Aki szeret imádkozni, az közel van Istenhez! Az egyházközségből is többen bekapcsolódtak! Köszönjük a szervezőknek és mindenkinek, akik eljöttek! Köszönjük a közös imádságokat!

Bízunk benne, hogy erőt kaptunk mindannyian a ránk bízott feladatok elvégzéséhez!

XVIII. kárpátaljai gyalogos zarándoklat Máriapócsra

Tizennyolcadik alkalommal gyűltek össze július 21-én, pénteken az Asztély-Beregsurány határátkelőhelynél a Beregszászi Görögkatolikus Esperesi Kerület hívei, valamint a hozzájuk csatlakozók, hogy ismét részt vegyenek a Máriapócsra tartó gyalogos zarándoklaton.

A több mint ötszáz fős menetnek ezúttal is 62 kilométert kellett megtennie a kétnapos út alatt, melynek első állomása Pusztadobos, végső célja pedig a máriapócsi görögkatolikus templom - benne a Könnyező Szűz Anya ikonja -, illetve az Illésnapi búcsú volt.

Emellett idén ünnepelik a kárpátaljai görögkatolikusok annak a 70. évfordulóját, hogy Romzsa Tódor püspök Szűz Mária oltalmába ajánlotta a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegyét. Idén Luscsák Nílus segédpüspök is csatlakozott a gyalogosokhoz.

A zarándokok már hajnalban elindultak, hogy minél hamarabb átérjenek a határon, s megkezdhessék a testileg fárasztó, ugyanakkor lelkileg felüdítő útjukat. A korábbi évek tradícióját követve, idén is a beregdédai templom fakeresztjét hordozták a menet élén haladók, miközben a hívek Mária-énekeket, Akathisztoszt és Parakliszt énekeltek. A zarándoklaton részt vevő papok pedig folyamatosan gyónási lehetőséget biztosítottak a búcsújárók számára.

Az első nap a vonulók előbb Tákoson pihentek meg, majd Vásárosnaményban tartottak rövid szünetet, ahol a helyi görögkatolikusok pogácsával és üdítővel várták a zarándokokat. Így felfrissülve tették meg az utolsó szakaszt Pusztadobosig, ahol a hosszú évek óta kialakult hagyomány szerint vacsorát és szállást biztosítottak számukra a falubeliek.

Másnap kora reggel folytatták útjukat a gyalogosok, akikhez többen csatlakoztak a pusztadobosiak közül. Időnként pihenőt tartva, délután öt órára érkezett meg a menet Máriapócsra, ahol a kegytemplomban szent liturgia keretében adtak hálát a megtett útért. Ezután vacsorával kínálták a búcsújárókat, majd az éjszakai virrasztás következett.

Vasárnap tartották meg az Illés-napi búcsút, melyen a gyalogos zarándokok mellett kárpátaljai és anyaországi hívek is részt vettek. A kétnapos gyalogláson résztvevők délután busszal indultak haza.

Marosi Anita, Kárpátalja.ma

Egyházközségi kirándulás Ungvárra és Nevickére

Ebben az évben a Muzsalyi Görögkatolikus Egyházközség szervezte a gecsei parókia és filiáinak kirándulását. A negyven fős csoport péntek reggel szállt buszra, hogy lelkileg és testileg feltöltődve térhessen haza a nap végén. A kirándulás úti célja Ungvár és környéke volt. Elsőként a püspöki katedrálisban vettek részt a hívek paraklisz imádságon, amelyet gecsei görögkatolikus lelkész vezetett. Ezek után a csoport az ungvári skanzen területén megtekintette Sztojka Sándor görögkatolikus püspök, líceumunk névadójának sírját. A skanzenbeli látogatás után pedig elérkezett az ideje a testi pihenésnek és feltöltődésnek is. A kirándulóbusz Nevicke felé vette az irányt, ahol egy csendes tisztáson telepedhettek le a fáradt utazók. A közös piknik után és fürdőzéssel, valamint pihenéssel tették teljessé a napjukat a testvérek.

Elsőáldozás Forgolányban

2017. augusztus 13.-án, a forgolányi görögkatolikus egyházközségben elsőáldozás volt. Négy fiatal részesült első alkalommal az eukharisztia szentségében. Kívánjuk számukra, hogy Úr áldása legyen életükön és hogy az első alkalmat sok következő kísérje.

Családi nap a Verbőc – Feketepataki egyházközségben

Augusztus 13-án, vasárnap egyházközségi családi napot szerveztünk a templom udvarán. A családi napunk is kötődött Romzsa Tódor püspökünk vértanúságának 70. évfordulójához, azzal, hogy a családi napunkat egy róla készült dokumentumfilmmel kezdtük. A film megtekintése után egy finom bográccsal és az összehozott ételekkel csillapítottuk éhségünket. A családi napon mindenki részére voltak programok, így mindenki jól érezte magát. Az idősebbek beszélgettek, s kipróbálhatták az „Activity" játékot a gyerekekkel szemben, amelyet meg is nyertek. A gyerekek részére készült vattacukor és kürtőskalács is, melyért külön köszönetet mondunk Orosz Miklósnak (Povárnak). Volt még trambulin, arcfestés, kézműves foglalkozások, a férfiak részére foci, tánc és még mások. Nagyon köszönjük mindenkinek a szervezésben való részvételt és segítséget, az Isten áldása legyen mindenkin.

Parókiális kirándulás

A palágykomoróci görögkatolikus parókiához tartozó hívek, több mint ötvenen idén is nyakukba vették, ha nem is világot, de Kárpátalját, ugyanis az augusztus 16-ai parókiális kirándulásuk, közös kikapcsolódásunk úticélja a Nagyszőlős melletti Fekete-hegy üdülőközpont volt, ahol a közös fürdőzés mellett, egy közösen főzött bográcsgulyát is elfogyaszthattak. Köszönjük a Bethlen Gábor Alap támogatását a közösségteremtő programhoz.

Templombúcsú Tiszacsomán

Tiszacsomán idén is megünnepelték Szent István király búcsúját. Az ünnepi szónok Szűcs Viktor atya volt. Prédikációjában arról beszélt, hogy igazán jó vezető csak akkor lehet valaki, ha elsősorban Krisztust tekinti példaképének. A szertartás végén Pősze Roland atya elvégezte a kenyéráldás szertartását, majd a búcsúi ünnepek rendjének megfelelően körmenetre került sor. A nap eseményei a település programjaival folytatódtak, melyek közt szerepelt a honfoglalási emlékparkban tartott koszorúzás és az esti tűzijáték is.

Búcsú Tégláson

Augusztus 20-án, vasárnap tartották a téglási görögkatolikusok egykori iskolakápolnájuk búcsúünnepét. Az ünnepi Szent Liturgiát Csirpák József salánki áldozópap tartotta, szentbeszédében kiemelte a két legfontosabb Szent István ereklyénk jelentőségét. A magyar Szent Korona bizánci és nyugati része kifejezi a keresztény világ két részének összetartozását és erre az összefogásra és kölcsönös tiszteletre buzdította a téglási katolikusokat is, aki ez ellen tesz az a Sátánnak dolgozik, akinek az a célja, hogy megosszon bennünket. A másik nagy ereklye, a Szentjobb ökölbe szorított keze arra buzdít, hogy elsősorban saját magunkhoz kell szigorúnak lenni, nem pedig másokhoz. A liturgia végén ünnepi körmenetet tartottunk az épülő templom elkészült alapjához. Szent István apostoli király közbenjárását kértük, hogy minél előbb az új templomban dicsérjük az Istent. Köszönjük mindenkinek akik együtt ünnepeltek velünk és akik támogatják a templomépítést!

Mátyfalvai egyházközség kirándulása

Az idei évben augusztus 16-án szervezték meg a mátyfalvaiak egyházközségi kirándulásukat, amelynek helyszíne Talaborfalva (EDEM) volt. Az évről-évre megszervezett program egyre népszerűbb a hívek körében. Ekkor családok, baráti közösségek töltenek együtt egy napot és adják át magukat a kikapcsolódásnak. A kiránduláson az egyházközség apraja-nagyja részt vett, közel 90-en. A jó hangulatban eltelt napért hálásak vagyunk Istennek és köszönjük a Bethlen Gábor Alap támogatását!

Görögországi zarándoklat és nyaralás

Augusztus 22-én egy közel ötvenfős csoporttal indultunk el Salánkról, hogy elzarándokoljunk a világ egyik csodájához, a Görögországban található Meteora kolostorokhoz, s utána megpihenjünk az Égei tenger egyik csodálatos görög szigetén, Thassoson. Utazásunk első része volt a zarándoklat, melynek első állomása Máriapócs volt, főleg azért, hogy kérjük az Istenszülő oltalmát utazásunkhoz egy Szent Liturgia keretében. Estére értünk Szegedre, s ott boldog Romzsa Tódor püspökünkről elnevezett kollégiumban szálltunk meg. A reggeli Liturgia után megnéztük Szeged belvárosát és a szegedi Dómot. Délután elindultunk Görögország felé, s egész éjszakai utazás után az Olümposz hegy lábainál megpihentünk egy egész napos strandolással. Estére értünk le Kalampaka nevű városkához, ahol a finom vacsora után még lehetőség volt egy sétára is a meteora kolostorok lábainál. Reggel két kolostort látogattunk meg: a Nagy Meteora kolostort, amely az Úrszínváltozás ünnepéről van elnevezve, s a Szent István első vértanúról elnevezett kolostort. Dél körül elindultunk Thassos szigetére, hogy megkezdjük a nyaralás részét az utazásunknak. Sötétedés után értünk oda a komphoz, így éjszakai hajózással értünk át a szigetre, ahol elfoglaltuk a szállásunkat. A fiatalabb résztvevők elalvás előtt még megmártóztak a tengerbe. A hátralévő öt napot itt töltöttük, a sziget legszebb tengerpartján, Skala Potamias település Golden Beach-én. A szállásunk mellett egy olajfa parcella volt, ahol vasárnap és Keresztelő Szent János fejvételének ünnepén a Szent Liturgiát végeztük. Kicsit átéltük azt, hogy milyen is lehetet, amikor az apostolokat Jézus az olajfák hegyén tanította, s ott imádkozott velük. Az utolsó előtti napon néhányan elmentünk hajókirándulásra is, melyen lehetőségünk volt megtekinteni a sziget egy néhány szép strandját, s az ügyesebbek még a horgászatban is jeleskedtek. A szigeten töltött utolsó nap még egy jót strandoltunk a hatalmas hullámokban, s délután hazaindultunk. Reggelre értünk Magyarországra, Gyulára ahol még megálltunk, hogy megnézzük a város nevezetességeit, s kipróbáljuk Magyarország egyik híres termálfürdőjét is. Este nyolckor indultunk haza, s éjszaka érkeztünk meg. Mindenki felejthetetlen élményekben gazdagodva tért haza. Sokan szeretnénk visszatérni Thassos szigetére, reméljük, hogy jövőre is lesz rá lehetőségünk. Hálát adunk a mindenható Istennek, hogy jól sikerült az utazásunk, s hogy épségben hazaértünk.

egy résztvevő

Templombúcsú Istenszülő oltalma ünnepén Makkosjánosiban, Gálocsban és Mátyfalván

Istenszülő oltalma (Pokrova) ünnepén, október elsején tartotta búcsúünnepét a makkosjánosi, gálocsi és a mátyfalvai Görögkatolikus Egyházközségek

A pokrov szó a kendő szláv megfelelője. Ez a kifejezés utal arra a jelenésre, melyet balgatag Szent András látott, amikor a szaracénok Konstantinápolyt ostromolták.Szent András látomásában ugyanis Szűz Mária a palástját (kendőjét) terítette Konstantinápoly felé, megoltalmazva a városban élőket.

Az 1908-as egyházi sematizmus szerint egy 1905-ben kiadott pápai bulla adta ezt az ünnepet titulusként a makkosjánosi görögkatolikus templomnak.

Azóta minden évben összegyűlnek a helyi görögkatolikusok és a környező településekről érkező zarándokok, hogy együtt ünnepeljék meg a Pokrovát.

Idén Schall Tamás, a veszprémi Magyarok Nagyasszonya templom plébánosa tartott szentbeszédet a jelenlévő híveknek.

Gálocsban idén azért volt különleges az idei búcsú, mert Istenszülő oltalma ünnepe vasárnapra esett, ugyanis itt a kétévente megrendezendő görögkatolikus búcsút mindig október elsejét követő vasárnap tartják, de idén a „napján" tarthatták. A búcsúi Szent Liturgiát Demkó Ferenc püspöki helynök, kerületi esperes vezette, aki beszédében kiemelte, hogy míg a konstantinápolyiaknak a külső ellenséggel kellett megküzdenie, addig a mai kor keresztényének már azzal gonosszal, aki belülről támad minket, hisz az ellenség már a falakon belül van, de mi is számíthatunk az Istenszülő Szűz Mária oltalmára, közbenjárására. A liturgia végén Szkoropádszky Péter atya köszöntötte a búcsúra érkezett híveket és atyákat, és külön megköszönte, hogy idén az egyik helyi család fogadta be a vendégatyákat és családjaikat a búcsúi ebédre.

Mátyfalván ft. Ábrány Krisztián csepei áldozópap hírdette Isten üzenetét. Felhívta mindenki figyelmét, hogy Mária a mai világban is megakarja védeni az ő gyermekeit.

A szent liturgiát követően körmenettel, olajkenettel, antidorosztással és szeretetlakomával ért véget a búcsú.

Marosi Anita, Kárpátalja.ma, GSI

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: gorogkatolikus.net.ua
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380683536197
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Szpektral Nyomda - Ungvár
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta,
Munkatárs, koordinátor: Lőrinc Bernadett Molnár Szabina
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a **+**380683536197 telefonszámon.

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

BETHLEN GÁBOR Alap

Boldog Tódor püspök atyánk könyörögj érettünk!

IMA BOLDOG ROMZSA TÓDOR KÖZBENJÁRÁSÁÉRT

Ó Boldog Tódor vértanú! Itt állok a földön és könyörgök Neked ki már a menyben imádod a Te Uradat, kérd meg Őt adja nekem bűnösnek a kegyelmet kérésem teljesítésére *(konkrét kérés a kegyelemre, amit meg akarunk kapni)*.

Egész életedet föláldoztad a Megváltó Jézusnak, érte szenvedtél és meghaltál, s ezzel rászolgáltál az örök éleire. Mindnyájunkat és egyházmegyénket a Szűzanya Szeplőtelen Szívének ajánlottad. Kérd a Jó Istent, hogy erősítse bennem a hűséget és a szeretetet Iránta, adjon lelki békét, hogy minden szomorúságot és nehézséget az életben zúgolódás nélkül elviseljek.

Eszközöld ki Istentől bűneim bocsánatát, áldását rám, családomra, egyházmegyénkre, mindenkire ki Hozzád könyörög imáiban.

Segíts kiesdekelni a becsületes és tiszta életet, halálom után a boldog Mennyország örömeit, hogy Veled és az összes szentekkel dicsérjük és szeressük az Úr Istent. Ámen.

Minden imameghallgatást kérünk levélben elküldeni a következő címre:
A. Bacsinszkij tér 1., Ungvár 88000